

227

Besluit van 15 april 1991, houdende een nadere werktijdregeling en overwerkvergoeding voor personen-chauffeurs

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 13 maart 1991, Personeelsafdeling Centrale Diensten/U-90511 gedaan mede namens Onze Minister-President, Minister van Algemene Zaken van 15 maart 1991, nr. 91M002045 en Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 21-3-1991, nr. AB91/28/U1;

Overwegende, dat het wenselijk is om de arbeidsduur van personen-chauffeurs die structureel overwerk verrichten te verlengen, onder de toekenning van een toelage, en een aparte regeling te treffen voor het overwerk;

Gelet op artikel 21, zevende lid, Algemeen Rijksambtenarenreglement, artikel 23, twaalfde lid, artikel 19 en artikel 25, tweede lid, Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In afwijking van het bepaalde in artikel 21, tweede lid van het Algemeen Rijksambtenarenreglement wordt de maximale arbeidsduur van door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aangewezen ambtenaren die de functie van personenchauffeur uitoefenen met 30 uur per maand verlengd.

Artikel 2

De krachtens artikel 1 aangewezen ambtenaar ontvangt een maandelijks toelage die 30 maal het voor hem geldende salaris per uur bedraagt.

Artikel 3

Buiten de voor hem geldende arbeidsduur kan aan de krachtens artikel 1 aangewezen ambtenaar overwerk worden opgedragen over de periode van een kalenderjaar tot een maximum van gemiddeld 45 uren per maand.

Artikel 4

1. De vergoeding voor overwerk, verricht door de krachtens artikel 1 aangewezen ambtenaar, bestaat uit verlof, gelijk aan het aantal uren overschrijding van het krachtens artikel 1 vastgestelde aantal arbeidsuren en een bedrag in geld, dat voor elk uur van de overschrijding 50% van het voor de ambtenaar geldende salaris per uur bedraagt.

2. Indien het dienstbelang zich verzet tegen het toekennen van verlof, wordt in plaats van verlof voor ieder uur overwerk een bedrag in geld toegekend gelijk aan het voor de ambtenaar geldende salaris per uur.

3. De geldende vergoeding voor overwerk kan maandelijks aan de ambtenaar worden vergoed op basis van het in de voorafgaande twaalf maanden gemiddeld per maand verrichte aantal uren overwerk. Het voortschrijdend gemiddelde wordt slechts één keer per kwartaal berekend.

4. Ten aanzien van nieuw indiensttredend personeel wordt de eerste drie maanden het overwerk op declaratie basis vergoed en vervolgens op basis van de voorafgaande periode tot er een gemiddelde over twaalf maanden kan worden berekend.

5. De overwerkuren die volgens het eerste lid zijn vergoed met verlof en een toeslag van 50% tellen niet mee voor de berekening van het in artikel 3 bedoelde maximum van 45 uur.

6. Bij het uit dienst treden van een krachtens artikel 1 aangewezen ambtenaar vindt geen nacalculatie plaats van het gemiddelde aantal overuren over de voorafgaande twaalf maanden.

Artikel 5

De dagelijkse werktijd wordt als volgt vastgesteld:

a. Per werkdag geldt een vaste werktijd van 8 uur, waarbij de normale begin- en eindtijd liggen tussen 7.00 uur en 19.00 uur, met een lunch-pauze van 0,5 uur.

b. De overige 1,5 uur gelden als flexibele werktijd welke (met een totaal van 30 uur per maand) wordt ingezet wanneer de dienst dat vereist.

c. Voor zover de dienstdienst aanvangt en eindigt op het moment dat de chauffeur zijn huis verlaat, respectievelijk daar terugkeert, wordt op de dagelijkse werktijd de voor hem normale begeeftijd in mindering gebracht.

Artikel 6

Wanneer binnen de in artikel 5, sub b bedoelde flexibele werktijd gewerkt moet worden op uren genoemd in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 wordt over deze uren de gebruikelijke vergoeding voor onregelmatige dienst toegekend.

Artikel 7

Aan de chauffeur, bij wie het gemiddeld aantal overuren (à 150%) per maand, berekend over de 24 maanden voorafgaand aan het moment van invoering, hoger is dan 45 uur, wordt gedurende een periode van 2 jaar op maandbasis een afnemend toeslagpercentage toegekend over het verschil tussen het 24 maands gemiddelde en voornoemde 45 uur. Het toeslag percentage vertoont het volgende beeld:

- 1° halfjaar: 80%
- 2° halfjaar: 60%
- 3° halfjaar: 40%
- 4° halfjaar: 20%.

Artikel 8

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt voor wat betreft de werktijdverlenging als bedoeld in artikel 1 terug tot en met 1 januari 1986.

Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur is belast met de uitvoering van dit besluit dat in het Staatsblad zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 15 april 1991

Beatrix

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,
R. F. M. Lubbers

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

Uitgegeven de *eenentwintigste* mei 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Deze regeling vormt een bijzondere overwerkregeling voor personenchauffeurs die werkzaam zijn bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Aan deze regeling bestaat behoefte omdat vanwege het uitzonderlijke karakter van de functie van personenchauffeur, de toepassing van de bestaande rechtspositionele regelgeving tot ongewenste resultaten aanleiding kan geven.

Alle voorgaande regelingen met betrekking tot overwerk dan wel onregelmatige dienst van personenchauffeurs bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur zijn derhalve niet meer van kracht.

De functie van personenchauffeur kenmerkt zich door onregelmatige werktijden, veel overwerk en lange wachttijden. Overwerk wordt in het algemeen als een incidenteel voorkomend verschijnsel beschouwd en maakt derhalve geen deel uit van de grondslag voor uitkeringen die betrekking hebben op de in- en postactieve periode van de ambtenaar. Ondanks het voortdurende streven om de werkbelasting van de personenchauffeur tot redelijke proporties te beperken, moet het als een feit worden beschouwd dat het overwerk in een bepaalde mate inherent is aan de functie. Vanwege dit structurele karakter is er voor gekozen dit overwerk in den vervolge, tot een maximum van 30 uur per maand, deel uit te laten maken van de werktijd en de vergoeding hiervoor te betalen op basis van artikel 19 Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (BBRA 1984) zodat de verdiensten voor dit extra werk in voorkomend geval van invloed zijn op het wachtgeld, de VUT-uitkering en het pensioen.

In artikel 1 van de regeling wordt de bestaande maximale arbeidsduur met 30 uur per maand verlengd. Hetgeen op dit moment een verhoging van 165 naar 195 uur per maand betekent.

De verlenging van de arbeidsduur kan alleen geschieden ten aanzien van door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aan te wijzen personenchauffeurs of groepen van personenchauffeurs. Pas in gevallen van structureel overwerk wordt overgegaan tot arbeidsduurverlenging. Indien het overwerk niet als structureel kan worden aangemerkt zal verlenging van de arbeidsduur achterwege blijven en zal de vergoeding voor overwerk conform de bepalingen van het BBRA 1984 geschieden.

Rechtstreeks samenhangend met de verlenging van de arbeidsduur bepaalt artikel 2 dat als vergoeding hiervoor een toelage wordt toegekend op basis van artikel 19 BBRA 1984. Deze toelage valt onder het begrip «bezoldiging» en werkt daardoor ook door in voorzieningen als ziekte, verlof, pensioen, wachtgeld en VUT.

Artikel 3 bevat een maximering van het buiten de verlengde werktijd op te dragen overwerk. Hierbij is de bestaande interdepartementale norm als uitgangspunt genomen, zie BiZa brief AB 88/58/U6 van 4 januari 1989. In principe mag niet meer dan 45 uur overwerk per maand worden opgedragen. Dit principe lijdt uitzondering in gevallen van piekbelasting, met dien verstande dat het overwerk over de periode van een kalenderjaar niet meer mag bedragen dan gemiddeld 45 uur per maand.

In artikel 4 is een speciale vergoedingsregeling getroffen voor overwerk aansluitend op de verlengde werktijd. Deze regeling vormt in essentie een voortzetting van de huidige, voor de Rijksdienst geldende vergoedingsregeling voor personenchauffeurs. Uitgangspunt is het

beginsel dat overwerk in principe in vrije tijd wordt vergolden met daarnaast een geldelijke tegemoetkoming. De geldelijke vergoeding wordt op 50% van het salaris per uur vastgesteld, waarmee het bestaande vergoedingspercentage wordt gehandhaafd.

Met het onderbrengen van 30 uur overwerk in het bezoldigingsbegrip en vergoeding van de overige overuren tegen 50% worden daarmee tevens de wachturen geacht te zijn vergolden.

Het derde en vierde lid van artikel 4 scheppen de mogelijkheid de geldelijke vergoeding voor het overwerk op basis van een voortschrijdend gemiddelde te vergoeden. Dit systeem heeft als voordeel dat een terugval in de overwerkvergoeding ten gevolge van ziekte of vakanties slechts vertraagd doorwerkt in het maandelijkse inkomen van de personenchauffeurs. Bij de hantering van dit systeem wordt bij ontslag van de chauffeur geen nacalculatie gemaakt.

Met het vijfde lid van artikel 4 wordt bepaald dat overwerkuren die worden vergolden met verlof (plus de toeslag van 50%) niet meetellen voor het berekenen van de maximaal toegestane 45 uur overwerk per maand.

Met artikel 5 wordt een werktijd regeling vastgesteld waarbij als uitgangspunt geldt een normale werktijd van 8 uur per dag (artikel 5 sub a), terwijl artikel 5 sub b de mogelijkheid biedt om de resterende uren van de verlengde werktijd flexibel in te zetten wanneer de dienst dat vereist. Indien nodig kan voor deze flexibele uren een (semi)continu rooster worden opgesteld. Voor zover deze uren (tot een maximum van 30 uur per maand) vallen binnen de termen van artikel 17 BBRA 1984 komen zij in aanmerking voor de toelage onregelmatige dienst (artikel 6).

Met artikel 5 sub c wordt bepaald dat voor zover de diensttijd aanvangt c.q. eindigt op het moment dat de chauffeur zijn huis verlaat c.q. daar terugkeert, van de dagelijkse werktijd de normale reistijd voor het woon-/werkverkeer wordt afgetrokken. Hiermee wordt gelijkstelling beoogt met hen die naast de 8 uren werkdag eveneens reistijd hebben en bij wie deze reistijd niet doortelt als zijnde diensttijd.

Artikel 7 voorziet in een overgangsregeling voor hen voor wie deze regeling een aanmerkelijke inkomens achteruitgang zou betekenen.

Tot slot is in artikel 8 bepaald dat wat betreft de werktijdverlenging met 30 uur per maand een terugwerkende kracht geldt vanaf 1 januari 1986. Voor dit tijdstip is gekozen omdat het aansluit bij de wetswijziging van de ABP-wet per 1 januari 1986 in die zin dat overwerk niet meer tot het ambtelijk inkomen behoort. Deze terugwerkende kracht is ook van toepassing op chauffeurs die de dienst na 1 januari 1986 hebben verlaten. Voor hen zal herberekening van de pensioen grondslag plaatsvinden.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,
R. F. M. Lubbers

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales